

CAO News 12

Horolezecký časopis severočeského regionu

VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ ODDÍL CAO DĚČÍN

Ročník 2, číslo 12

Prosinec 2000

SÓLO

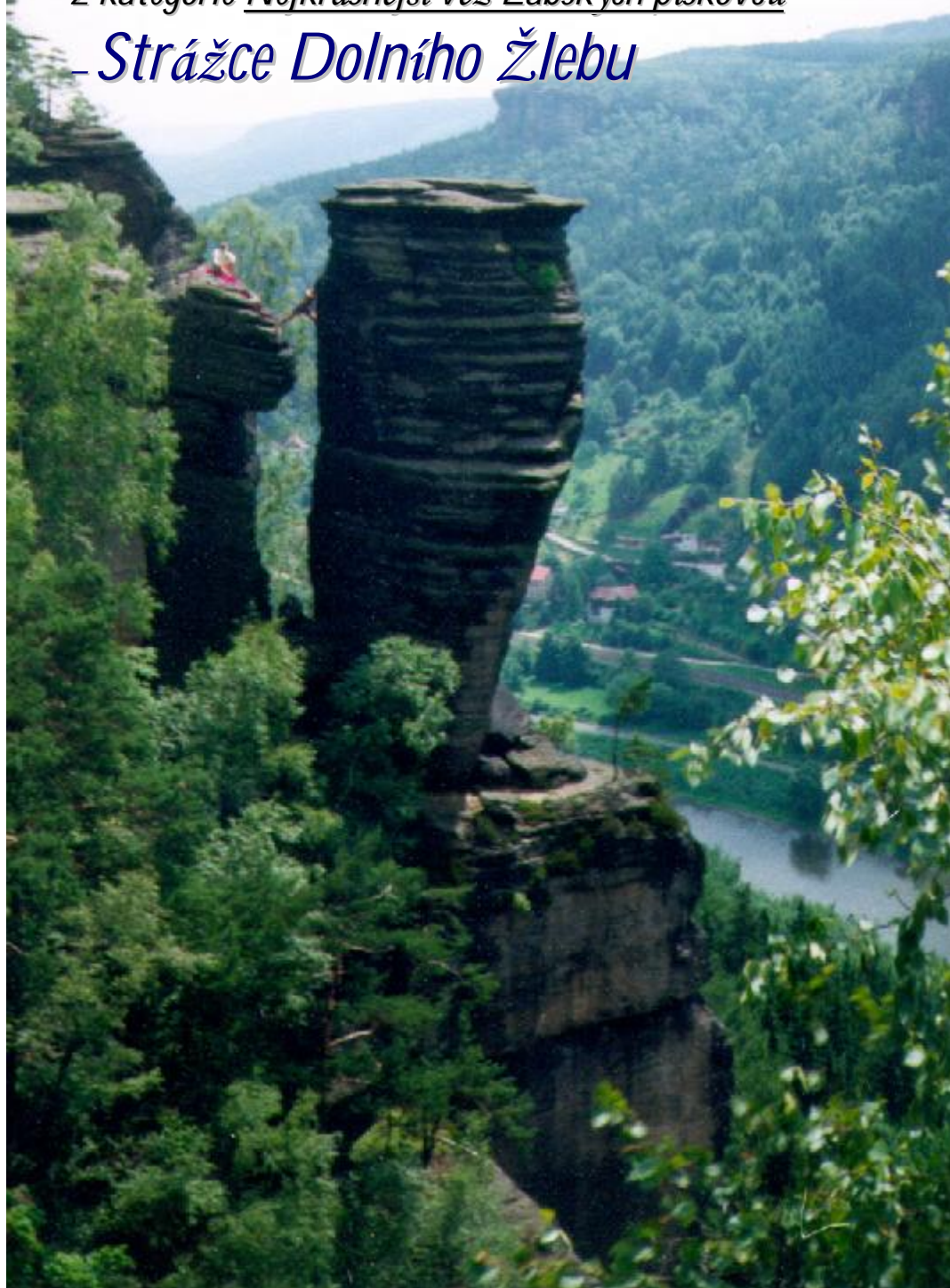
*Tomo
Česen*

*„Skutečné meze
lidských
možností se
pojí jedině
s nekonečnem.
Do mlhy
neznáma člověk
hází kámen
- svou touhu -
a potom se
sám vrhá za
svým cílem...“*

V tomto čísle

- ✓ Co nového v CAO Děčín - informace o dění v oddíle
- ✓ Celá Bělá – článek Michala Burdy..
- ✓ Podzimní výprava Varáků do Arca - Máťa
- ✓ Českomoravská vrchovina
- ✓ Midnight Lightning
- ✓ Podobanství - reakce
- ✓ Nové cesty
- ✓ Pohádka mládí
- ✓ Střípky
- ✓ Okénko HK Varnsdorf
- ✓ Výročí
- ✓ Čeká nás a další...

*Představujeme vám absolutního vítěze ankety
z kategorie Nejkrásnější věž Labských pískovců -
- *Strážce Dolního žlebu**

Strážce Dolního žlebu, Stará cesta IV, leze Jiří Chára a Zdeněk Vaishar. Foto: Jiří Kudrnáč

Co nového v CAO Děčín?

Informace z oddílového dění.

Jiří Chára

Předseda CAO Děčín

Prvního listopadu proběhla pravidelná schůze CAO Děčín v restauraci Za větrem v Děčíně Škrabkách. Dostavil se i další zájemce o vstup do oddílu Daniel Hölzl z Ústí nad Labem.

Program listopadové schůze:

- Pojištění členů a oddílové příspěvky
- Zajištění materiálně technického zabezpečení „Posledního slanění“ (2 sudy piva, buřty, chleba, hořčice)
- Informace o webových stránkách oddílu (Kudrnáč) a INFOkanálu kabelové televize (aktuality CAO)
- Nominace na výkony roku 2000
- a další (přijetí Dana Hölzla do oddílu)

Od minulé schůze se toho dělo poměrně hodně. Dvakrát jsme vyrazili za lezením na Českomoravskou vysočinu (k tomu malá poznámka: Ten první zájezd na Vysočinu kolidoval s termínem Bělé. Navrhl jsem, abychom termín Bělé přeložili, ale návrh neprošel s tím, že na Bělu „stejně nikdo kromě nás nepřijde“. Jak to dopadlo se dočtete v článku Celá Bělá.), Pavouk navštívil s HUDY sportem jižní Francii, Horáček vyrazil s kamarády z Karlových Varů do italského Arca, Jana s Jaromírem zachraňovali čest oddílu na Běhu Labským údolím, probíhala zajímavá ANKETA a samozřejmě se lezlo všude možné.

V Praze byl dvakrát promítnut náš film HORSKÁ KOZA v rámci festivalu FEHO – HUPO (FEstival HOrolezecko - HUmanistického PODsvětí) a získal ve své kategorii **první místo**.

Jirka Kudrnáč z gruntu předělal naše webové stránky a nutno dodat, že se lidem líbí, jak o tom svědčí některé došlé vzkazy. Adresa internetových stránek CAO Děčín je: <http://mujweb.cz/www/caodc>, adresa oddílového E-mailu: cao.dc@post.cz.

Zhruba od poloviny října 2000 naleznete nově nejaktuálnější informace o připravovaných akcích i na **INFOkanálu** kabelové televize.

Bliží se konec roku i celého MILÉNIA. Čeká nás ještě „Poslední slanění“ ve velkém bivaku v pravčickém dolu ve Hřensku, tentokrát společně s oddílem Plavba Děčín (2.12.), poslední letošní **oddílová schůze** (6.12.), **Vánoční horolezecká mše** v jeskyni Českých bratří (dopoledne 24.12.), tradiční **Vánoční lezení na Bořni** s nadílkou (26.12.) a **oslava Silvestra** a příchodu nového milénia.

Již dnes se očekává od prvních hodin prvého dne roku 2001 bratrovražedný boj o vrcholy – **Horám zdar!**

Veselé Vánoce a Šťastný Nový rok

Vám za celou redakci CAO News přeje

Celá Bělá...

O letošním „vypečeném“ ročníku

Jiří Houba Chára – Michal Burdych Burda

CAO Děčín – HUDY SPORT

To jsem to zase jednou slíznu! A nutno dodat, že po právu...

V kalendáři letošních akcí i v několika číslech CAO News byla na termín 29. října plánována akce nazvaná „Celá Bělá za jeden den“. Bylo zde uvedeno, že akci pořádá náš oddíl, pár informací o podmínkách a hodině startu a že případné bližší informace podám já. Na říjnové schůzce jsem však trestuhodně podlehl vábení kamarádů a na termín „Bělá“ s nimi vyrazil lézt na Vysočinu.

Tam-tamy zafungovaly perfektně – už při příjezdu se k mým uším doneslo, že závod absolvoval **Michal Burda** z HUDY SPORTU! Hned jsem věděl, že je zle. A 6. listopadu přišel od Michala následující e-mail:

„Ahoj Jirko,

tak jsem se zúčastnil jednoho bezva závodu a jelikož se mi nestává často, že bych nějaký závod vyhrál, musím Ti o něm napsat. Závod se jmenoval „Celá Bělá v jednom dni“ a pořádal ho oddíl CAO Děčín (avizováno předem v oddílovém časopise). Po sehnání bližších informací a nastudování průvodce jsem stál v neděli 29.10. 2000 v 7:00 hod na startu. Bohužel sám (ani jeden natěšený závodník, ba ani jeden pořadatel).

Počasí mi docela přálo, i když po ránu zima (mrška jedna) lezla i tam, kam by nemusela. Ukořistěné vrcholy přibývaly a nasbírané houby taky. Škoda jen, že jsem ve skalách nikoho nepotkal. Po poledni za mnou dorazila Adéla (přinesla koš na houby) a Síma (nepřinesla nic, ale odjíztila mi VII na Velkou věž). Společně jsme dorazili ke zbývajícím třem věžím.

Celkem jsem vylezl na 26 věží z průvodce plus tři další cestami o obtížnosti I až VII. Nejmiň příjemná byla VI na Bělskou jehlu. Do cíle jsem dorazil ve tři hodiny. Přivítal mne tu však jen Pepa Zavřel, který zrovna koukal z okna. Nohy sice bolely, ale ten „pocit“, plný koš hub a popovídání v hospůdce s přáteli mi umožnilo na všechny útrapy zapomenout.

Přesto jsem rád, že pořadatelé tuto akci uspořádali a dali mi o ní vědět. Díky nim jsem se jí mohl zúčastnit a dosáhnout tak tohoto skvělého výsledku (řekněme si pravdu: „Kdo rád nevyhrává?“).

S pozdravem Burdych

P.S. Kde si mohu vyzvednout cenu za první místo?“

Michale, mám máslo na hlavě...

Každopádně jsi předvedl opravdu solidní výkon a cena za první místo Tě nemine. Osobně Ti ji předám na Posledním slanění 2.12.2000 v pravčickém bivaku. **Přijďte se přesvědčit!**

„Celá Bělá“ v číslech:

Rok 1999 (30.10.1999)

Jan Horák, Jiří Chára, Petr Štěpán, Jaroslav Uher, 26 povinných věží + 2 navíc, část sólo, 9 hodin, 85 bodů

Rok 2000 (29.10.2000)

Michal Burda, 26 povinných věží + 3 navíc, sólo kromě jediné věže (Velká věž), 8 hodin, 92 bodů. **Současný REKORD!**

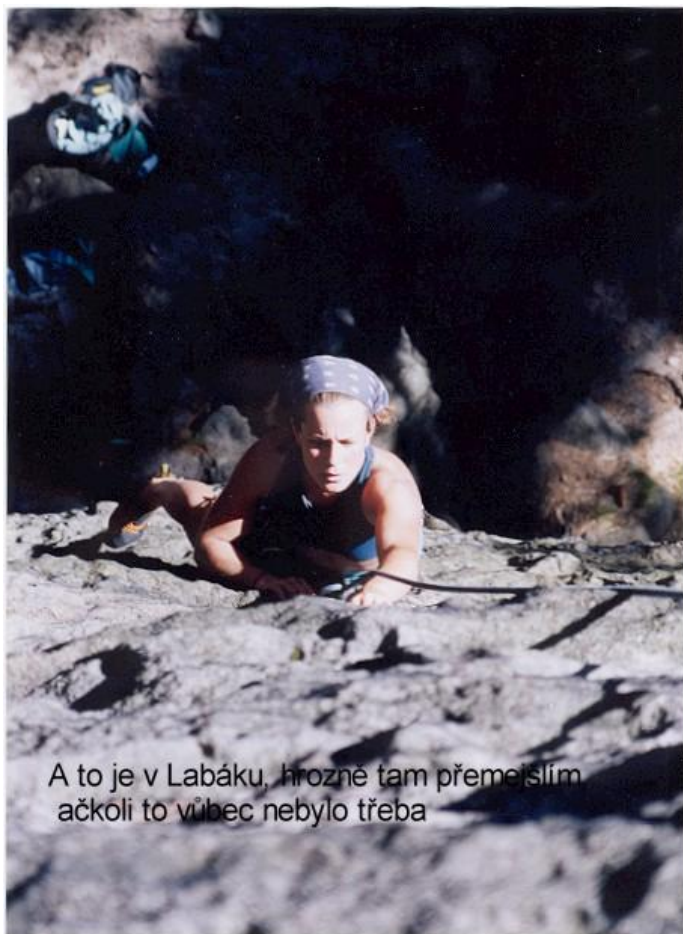
Podzimní výprava Varáků do Arca

Itálie – Arco - Massone

Má'ta

Karlovy Vary

Začalo to tím, že jsme byli s Janou a Prokopem domluvený do Němec, a ačkoli jsem na to celý týden myslela, někdo mi doma nechal pas. A tak sedíme ve Žlebu (pro domácí v Labáku) pod Innou a Alfrédem a užíváme poslední teplý a tichý den. Záhy je přerušen příchodem dvou mladých (musím to Liborovi nechat), jež se vyrojili z lesa v doprovodu dvou řvoucích hadů.

A to je v Labáku, hrozně tam přemejšlím ačkoli to vůbec nebylo třeba

Vrhli se do stěny, včetně obou hadů, kteří při tom přestali řvát a vytvořili tak prostor pro navázání komunikace s domorodci. Komunikace byla navázána úspěšně - zase všichni

zjistili, že se dávno znaj a kdysi spolu lezli (starci). Dokecalo se a dobalilo na tom metru čtverečním, a to by bylo, aby něco nezbylo.

A tak večer, když jsme se na parkáči vybalovali do hospůdky, přijel mladý a nadějný a moje expreska. Pozvala jsem ho na džus, protože prej pivo nepije (asi je nějaké divné a krmí se vločkama, myslela jsem si). Kecali jsme o všem možným, načež si stěžoval, že už dlouho nikde nebyl, naposled minulý týden v Tatrách a že by zase někam jel. Tak jsem mu to schválila a přemýšlela o tom, že přeruším přísun tuků před tuhou zimou a pojedou ještě do tepla. A tak jsem zavolala strýčka Johnovi do Plzně - bohužel měl místo už jenom v rakvi. Strýček Myšák taky. Tak jsem připravila mozek na to, že už bude zima a pustila to z hlavy. Přičemž mě osvítil nevimkdo, a napsala jsem k Huďákům, jestli nemaj číslo na toho mladýho a nadějnýho (jen tak pro jistotu). Načež den na to nastala klasická situace: telefon - dvě místa do Arka, deset minut na rozmyšlenou. Vyškemrala jsem patnáct a zavolala nového kamaráda. Dvě vteřiny ticha a byli jsme domluvený. A jelo se.

Karel Vozáb vymyslel počasí, řek že bude hezky. To trefil výborně, s cestou už to bylo horší. Ve tři ráno jsme byli na parkáči u Arca - tam, co už to všichni znaj. Ráno vylezlo z mlhy opravdický slunce a tak jsme vyrazili do Massone. Vzali jsme to zleva doprava, na jeskyně jsme se šli jenom podívat. Hezký. Večer se, jak už to u Varáků bývá, nakoupili tučné zásoby místního vína a odpočívalo se za doprovodu kytary zhruba až do rána. Sestava byla Myšák a spol, Blau a padáčkáři, Karel Vozáb + 4 a druhý den dorazil Jožin a housle. Díky houslím jsme měli jediný střet s místním zákonem, který nám ráno přišel říct, že sice hrajeme moc hezky, ale že domorodci chodí v pět na pole a chtěj mít aspoň chvíli klid.

Další den jsme se odebrali na Zebratu. Na první pohled moc hezký, na druhéj tam bylo tolik lidí a padajícího kamení, že jsem měla pocit, že se tam už nemůžeme vejít. A tak jsme si s Honzou vybrali jednu z těch těžších cest, nějakou Arrivederci Marco, tam zaručeně nikdo nebyl. Po překonání první délky za 6c jsme se těšili do další, ale nemohli jsme jí najít. A ten 10 m traverz v žádném průvodci, co jsme měli nebyl! Tak jsme došli k názoru, že se na to radši vyprdnem. Přemýšleli jsme co dál. Byli tři odpoledne a nám se líbila jedna cesta 400 metrů psaná na šest hodin. Měli jsme stovku lano a velký voči a tak jsme tam hupslí a za chvíli jsme naším tempíkem dohnali Jára Humla s kámoškou, kterej vyrazil o hodinu a půl před náma. Takže jsme byli dole ještě za šera, dokonce ten samej večer.

Další den jsme vyrazili do Naga, a po další slavné pitce vyrazili do cest. Přežili všichni. Nejhorší bylo slunce.

Poslední den jsme vyrazili do San sira. Moc pěkný, ale né pro nás. Něco jsme tam lezli, a starého pardála Vozába tam urazila nějaká sedmnáctka, když mu řekla, že má špatné expresky.

Doma jsme byli coby dup, kromě toho, že jsme zase jeli jinudy, než jsme chtěli. Nakonec jsme zase došli všichni k názoru, že by to chtělo víc státních svátků, protože 4 dny jsou málo. Tak už se zase těším na jaro, nejvíc proto, že mám novýho mladýho a nadějnýho spolulezce.

Má'ta

(Kdo je to Má'ta, „Nadějný spolulezec“, John, „Ječící had“, Honza, Jana, Libor, Blau, Jožin atd., se nám nepodařilo zjistit... CAO News.)

Českomoravská vrchovina

Čtyři palice a Drátník

Jiří Houba Chára

CAO Děčín

Už mě nebavilo poslouchat to věčné - „Ty’s ještě vážně nebyl na Drátníku?“, „Ty jsi fakt ještě nelezl na Čtyřech palicích?“ atd., atd. **Nééé, nebyl!**

Velmi jsem se proto zaradoval, když mě Petr Štěpán sdělil, že se do tamních oblastí právě chystá s Milanem Myšíkem a další bandou. Ihned jsem nakoupil proviant, naházel ho společně s matrošem, kytarou a spacákem do auta a vyrazil s nimi. A už vím o čem mluvili všichni ti, kdo mi vrchovinu tak vychvalovali. Několikrát jsem se neubráníl a prohodil nejenom k sobě - „**Tu skálu tady musel modelovat sám horolezecký pánbů...**“

Když jsme v Blatinách v pátek večer vybalovali, vypadalo to spíše, jako by přijela nějaká skupina hrát na hudební festival – tři kytary, tři bubny a devět hlasů, to už je slušnej band. V hospodě už měli před zavíračkou, tak jsme je zatím nechali v klidu a dali si jen pár piv nad „modrým“ průvodcem.

Ráno chcalo. Blbý, ale když už jsme tady, tak se jde lízt. Dojeli jsme autama asi 3 km pod Čtyři palice a aby se to nepletlo, začali jsme to ráfovat zleva doprava. Navečer (mezi tím přestalo dokonce pršet) jsme měli většinu nejvýznamnějších cest přelesenou.

Na snímku lezeme jednu z místních lahůdek - **Tovaryše**. Foto Milan Myšík

Večer jsme řešili dost složitou otázku – z které hospody nás nevyhodí až na ně vybalíme aparaturu. Rozumně jsme usoudili, že nás vyhodí z každé a proto se přesunuli se zásobami piva na jednu z prosklených verand. Bylo to prozíravé řešení. Hned první blues doprovázené **neskutečnou smrští bicích** v podání otce a syna Chmelařových slušně rozdrncelo okenní tabulky i sousedních chatek. Pěnivý mok hochy slušně rozehrával, takže se víření bubnů nevyhnulo ani krásným pomalým baladám od Vlasy Redla v dokonalém podání Jardy.

Ráno nám z čehosi trochu hučelo v palicích, ale pohled do vyzývavých (a suchých!) stěn Drátníku dal na permoníky ve spánkách zapomenout. Nejmiň hučelo Petrovi Štěpánovi (v hlavě mu ostatně kromě bubnů nemělo jako abstinentu z čeho hučet a „dole“ jsem to nezkoumal), proto se směle vrhl na

nejtěžší cesty (v průvodci jsou hodnoceny například takto: „jedná se o nejvelkolepější cestu v celém Drátníku i v celé Českomoravské vrchovině!“).

Když byl plán splněn (20 cest), mohli jsme to všechno zabalit a spokojeně vyrazit domů.

No a pak nejed’ na vrchovinu, že jo...

Zájezdu se zúčastnili:

Martin Krchov Chmelař, Martin Chmelař ml., ? Chmelařová, Pavel Sukovatý, Petr Zippich Štěpán, Jarda ?, Pavla ?, Milan Myšák Myšík, Zdeňka Myšíková, Adéla Myšíková, Milan Milánek Myšík ml., Jiří Houba Chára.

Nováčkovská daň

aneb nebezpečí číhá všude...

Jakub Kronovetr

Praha

Jsem horolezec amatér, začátečník. Hrozně rád utrácím peníze, kterých nemám nazbyt, za různé pošetilosti vymyšlené pro horolezce. Včera jsem si zakoupil sadu vklíněnců a odcházejí z prodejny jsem už snil, jak je asi budu zakládat, kam asi a hlavně jak budou držet.

Než přijela tramvaj číslo 18, trochu jsem se nudil. Zahlédl jsem ale krásnou kamennou zeď s místy zvětřalými spárami. Tam je tvé místo, pomyslíl jsem si. Vytáhl jsem z tašky nově zakoupené zboží a začal se kochat pocitem, jak jdou vklíněnce krásně zakládat do spár, a jak je to pěkně vymyšlené. Z euforie mě nevyvedl ani příjezd očekávané tramvaje.

Po chvíli, když už jsem vyzkoušel skoro všechny druhy do všech spár, prolétla kolem mě rychlostí světla dlažební kostka. Otočím se tam, odkud přilétla a jentak jsem uhnul její další kamarádce. Vidím jak se ke mně řítí muž ve středních letech s asi metrovou ocelovou tyčí v ruce a řve, že mi rozbije hlavu. Vůbec jsem tomu nerozuměl. Nenapadlo mě nic lepšího, než na něj taky začít křičet něco ve smyslu, co si to dovoluje, jestli je normální a tak.

Chlap ke mně doběhl a nadával, že mu ničím památky Prahy, a že mě ztluče tak, že na to do smrti nezapomenu. Sílou bych asi nic nezmoohl, nehledě na to, že jsem pár měsíců po operaci (pád nikoli ze šutru, ale z lyží) a v rameni mám stále devět šroubů, a tak jsem začal vyjednávat. Nevím kde se to ve mně vzalo, právnické vzdělání nemám, ale spustil jsem na něj, že ho zažaluji za napadení s úmyslem poškození zdraví a za to, že ho čekají nejméně tři roky natvrdo. Rozčilený muž se částečně uklidnil a začal smysluplně mluvit.

Až teď mi to došlo. Stěna u které jsem stál, byla pomalovaná sprejovými kresbami. Snažil jsem se mu vysvětlit, že žádný sprejer nejsem, ale marně. Stále naléhal, že mi prohledá tašku, jestli v ní nějakou tu barvu nenajde. Já na to, že bez policejní asistence si to nedovolí. Zastavil jsem kolem projíždějící auto a požádal řidiče s mobilním telefonem o přivolání policie. Rozlícence to malinko zaskočilo a prohlásil, že se mi omluví, když mu vysvětlím, co jsem tam dělal.

Po třech minutách vysvětlování co jsou to vklíněnce a na co se používají prohlásil: „No jestli si teda horolezec, tak se ti omlouvám.“ Poté kvapně zmizel. Příjezd policie jsme pozastavili a mně klesnul tep z 250 na 130.

Z toho vyplývá ponaučení: „Lezte raději na písku, tam vklíněnce nepotřebujete.“

Jak jsme očekávali, článek Horolezectví – podobenství, který jsme uveřejnili v CAO News 11 rozbořil jinak velmi klidnou čtenářskou hladinu. Tady je jedna z reakcí.

Podobenství

REAKCE NA ČLÁNEK HOROLEZECTVÍ – PODOBENSTVÍ
AUTOR: LIBOR TURBO SVOBODA

V posledním (listopadovém) čísle CAO News, jsem se dočetl poutavého podobenství uvedeného jen pod záhadným úvodem a ještě záhadnějším podpisem „autor je zastáncem legalizace látek pozměňujících mysl“.

Kdo článek pozorně četl v mnohém souhlasil a u mnohého mu muselo dojít, že autor srovnává nesrovnatelné.

Nebudeme zastírat (i když to se autorovi povedlo velice vtípně) o čem je řeč a budeme to nazývat prostě nealkoholická droga. V praxi se jedná o lehce halucinogenní drogu, která se dá využívat mnoha způsoby, z nichž nejčastější je kouření. Neopomíjeme však účinky léčebné, dnes již dokázané a mnoha odborníky i potvrzené. Například v boji proti zákeřné Parkinsonově chorobě, nebo při revmatických potížích. Ty horolezce čekají také, od neustálého přespávání ve skalách v lepších případech a ve škarpách v případech s horším koncem.

Autor srovnává nebezpečnost předesílanou zákonnou mocí a nebezpečnost horolezectví. Nelze však jednoznačně říci, zdali je společenská nebezpečnost drogy srovnatelná s nebezpečím, kterému se vystavuje zdravý jedinec ať už je horolezec, motocyklista či pouze cyklista.

Člověk, který vědomě užívá čehokoli co mu způsobuje újmu, musí počítat s následky a je jasné, že ty se dříve či později dostaví. Nehraje však roli je-li látka, kterou užívá zákonem povolena či nikoli. Je dokázáno a statisticky potvrzeno, že prokazatelně na následky požívání alkoholu a nikotinu umírá ročně přes 50 tisíc lidí, což je tisícinásobně vyšší číslo než počet mrtvých v závislosti na jiných drogách.

Velkým rozdílem je ovšem je činnost, která sice skýtá nebezpečí, ale pouze latentní.... Takzvané adrenalinové sporty – volnolezectví, horolezectví, motocykly, sjezd na horských kolech a mnoho dalších.

Zde je jakýkoli životu nebezpečný úraz dílem náhody nebo vysloveného přecenění sil.

Rozdíl mezi člověkem užívajícím drogu (alkohol, cigarety, heroin, kofein aj) a člověkem odskočivším si do lana je ten, že smyčce udělaná tak aby držela **většinou** drží. Zatímco je **jisté**, že po každé následné kontaminaci organismu cizorodou látkou dochází k jeho otravě a ničení.

Většina z nás si své nemoci neplánuje a proto je logické, že pokud onemocní, nebo má nehodu, je mu péče hrazena z pojištění které si doufáme platí (pokud ne – Bůh mu pomoz).

Oproti tomu uživatel drog si vlastně de facto své potíže plánovitě vytváří a musí tedy počítat s tím, že se na to ostatní nebudou koukat moc tolerantně. Není to pouze jeho věc jak si autor myslí. Jeho chování pak zatěžuje celý systém hrazení zdravotní péče a na operaci některého „zbuchlého“ horolezce pak peníze už zbyť nemusí.

Další věc, která mě zaujala se týká omezování osobní svobody systémem ve státě kde žijeme.

Ty tam jsou doby, kdy onen systém zakazoval migraci lidí dle jejich vůle. Dnes není problém dokazovat svou jedinečnost kdekoli na této planetě. Jde o to, aby dotyčnému nečouhaly palice trávy ze všech kapes a psaníčka z něj nepadaly jak z pošťáka. Aby dokázal i něco jiného než vyrábět, konzumovat a kecat o „látkách pozměňujících vědomí“. O takové svobodomyšlitele nestojí asi žádné zřízení, ať demokratické nebo mocenské.

Závěrem snad jen ... buďme rádi, že žijeme, kde žijeme, jak žijeme a co všechno můžeme dělat. Uvědomme si, že normální, tedy

lidské je užívat pouze organismem vytvářené drogy, jako je endorfin či adrenalin a ostatní postupně přenechejme historii.

Prostě, buďme rádi že žijeme ... a já vím o čem je řeč. V červenci jsem se spolu se svou partnerkou podruhé narodil po těžké havárii na motocyklu (o níž byla v minulých číslech také zmínka).

(Na snímku snídá Libor TURBO Svoboda. V pozadí ještě celá Kawasaki...)

...epilog

Ačkoli píšu tento článek, sám jsem občasným uživatelem alkoholických i nealkoholických drog ... a kdo vlastně není? ... ať hodí kamenem ten co je bez viny, nebo karabinou. Jde mi spíš o to, abychom si uvědomili to s čím si hrajeme a nehořekovali, že ti co mají víc rozumu v hlavě nám to chtějí zakázat. Zakázat ovšem neznamená zavírat za to jinak smýšlející lidi do vězení, ale to už je téma jiný článek....

Turbo

Midnight Lightning

LEGENDA BOULDERINGU

„Tahle cesta je víc, než jen lezecký problém. Tohle je pocit, legenda, přelb,“ řekl chlapec s rukama bledýma od magnesia. „Tohle je...“ Chlapec se na moment odmlzel. Potom pomalu pohlédl vzhůru. „Tohle je SEN!“

Oním mužem nebyl nikdo jiný, než Kurt Albert a oním „snem“ cesta Midnight Lightning.

Také se vám při pohledu na tento symbol začínají potit dlaně? Jak by ne. Tento křídou namalovaný obrázek na velkém žulovém balvanu (Big Columbia Boulder) v yosemitském Campu 4 označuje legendární boulderingovou cestu **Midnight Lightning (V8)**.

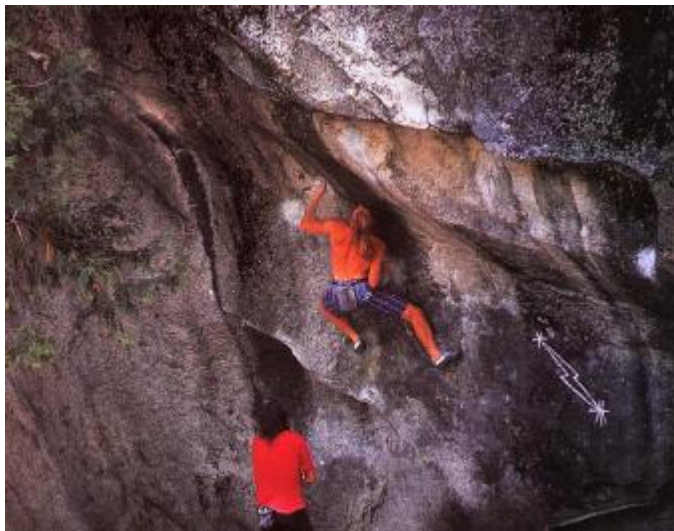

Když ještě naše hranice směrem na západ byla obehnaná ostnatým drátem, dostal se patrně omylem do televize film „Držet skálu pevně v rukou“. Kurt Albert a Wolfgang Güllich v něm předváděli dech beroucí kousky na vyhlášených práscích, jako je například Separate Reality. Došlo i na Midnight Lightning – tehdy o této cestě oba hovořili jako o „nejtěžších pěti metrech světa“. Güllich potom ovšem cestu přeběhl s neuvěřitelnou lehkostí.

Cestu vymyslel a název jí dal John Yabo Yablonski údajně po celodenním vlivu LSD a hudby Jimmiho Hendrixe a ukázal ji Ronu Kaukovi a Johnu Bacharovi. Ti si nejdříve mysleli, že se dočista zbláznil avšak cestu začali zkoušet. Zkoušeli ji také jednoho jarního dne v roce 1978. Právě šel kolem Jim Bridwell, který byl považován za krále yosemitského údolí. Chvilí pozoroval Kauka v jeho snažení a pak řekl: „Co blbnete, tady žádná cesta nikdy nepovede“.

Nikdo neví co se odehrálo v Kaukově hlavě, ale v té chvíli nalezl a udržel nepatrný chyt v klíčovém místě a cestu přelezl. John Bachar se okamžitě začal šíleně chechtat, zatímco Bridwell se zmožil jen na zamumlání jediného slůvka: „Cool“...

(Volně podle Climbing No. 195 Jiří Chára)

Big Columbia Boulder leží v samém srdci Campu 4. Tím je dané, že cestu Midnight Lightning téměř neustále někdo zkouší, včetně nejlepších lezců světa. Na snímku je pod klíčovým místem Beat Kammerlander. Vypadá to, že tam jen hrábne a má to, přesto se v příštím okamžiku odebral na rychlou cestu dolů...

ANKETA

LEZENÍ V LABSKÝCH PÍSKOVČÍCH

Anketa „Lezení v Labských pískovcích“ by se také mohla jmenovat **10 NEJ**, neboť tak byla postavena většina z šesti anketních otázek.

Zde je jejich plné znění:

Malá anketa pro CAO News „Lezení v Labských pískovcích“.

Několik obecných pokynů – do Labských pískovců pro účely ankety zahrnujeme tyto lezecké oblasti:

Rájec, Tisá, Modřín, Sněžník, Anglický parčík, Ostrov, Bělá, Levý břeh Labe, Pravý břeh Labe, Hřensko, Jetřichovice, Všemily, Vysoká Lípa, Tokaň, Kyjovské údolí.

1. Vyjmenuj deset nejkrásnějších pískovcových věží (podle svého úsudku).
2. Vyjmenuj deset nejkrásnějších pískovcových stěn (podle svého úsudku).
3. Vyjmenuj deset nejkrásnějších cest na písku libovolné obtížnosti (podle svého úsudku).
4. Vyber shora uvedených oblastí Labských pískovců deset nejlepších a seřaď je od nejlepší.
5. Uveď jména současných lezců, kteří tě ve spojení s lezením v Labských pískovcích napadnou.
6. Uveď jména lezců z historie lezení v Labských pískovcích které znáš.

ANKETA

VÝSLEDKY

<u>1. Deset nejhezčích věží</u>	<u>BODY</u>
Strážce Dolního Žlebu (Pravý břeh Labe)	60
Císař (Ostrov)	48
Jeptiška (Levý břeh Labe)	41
Doga (Tisá)	39
Blíženci (Rájec)	34
Homole (Hřensko)	34
Sokolí věž (Rájec)	31
Malý pravčický kužel (Hřensko)	30
Velký pravčický kužel (Hřensko)	29
Labská panna (Levý břeh Labe)	28

A na dalších místech: Vojtěch, Trůn, Skříň, Kočičí kostel, Růžová věž, Sestry, Štátý major, Motýlí kužel, Klárka, Starosta, Vztyčená jehla, Afrika, Bělská jehla, Hláška, Pražská, Jánusova hlava, Kořenáč, Manželská, Tunelová věž, Velikonoční, Velké žluté cimbuří, Velký a malý tetřev, Hlavy blíženců, Mnich, Pevnost, Přední rohová věž, Srncí věž, Velká věž, Medvídek, Protěžová věž, Rozpolcený roh, Hřebenový kužel, Stará Václavská stěna, Obelisk, Palcát, Vztyčená věž Mumie, Ptačí věže a Winklerovy věže.

<u>2. Deset nejhezčích stěn</u>	<u>BODY</u>
Prezident (Pravý břeh Labe)	28
Trůn (Pravý břeh Labe)	25
Titanic (Pravý břeh Labe)	24
Velká a malá bašta (Pravý břeh Labe)	22
Velká ostrovská stěna (Ostrov)	20
Majdaléna (Pravý břeh Labe)	19
Netopyří stěna (Ostrov)	13
Malá ostrovská stěna (Ostrov)	9
Španělská bota (Pravý břeh Labe)	9
Zlatá stěna (Tisá)	9

A na dalších místech: Zrcadlo, Hektor, Kormidelník, Křídlo netopyře, S stěna Pevnosti, Baldachýn, SZ stěna Blíženců, Velká nebeská stěna, Kardinál, Stěna Velkého žlutého cimbuří, Vyhlička, Gilotina, Stará pekárna, Údolní stěna Růžové věže a Lastura.

<u>3. Deset nejhezčích cest</u>	<u>BODY</u>
Cesta strachu VII (Růžová věž)	46
Převozníkův hněv VII (Titanik)	25
Benkeho cesta VI (Císař)	19
Stará cesta VI (Vojtěch)	13
Klavír VII (Netopyří stěna)	12
Země žen VIIIa (Španělská bota)	12
Jižní cesta V (Afrika)	10
Lost Arrow (Prezident)	10
Údolní hrana (Jeptiška)	10
Big Wall (Prezident)	9

A na dalších místech: Cesta Miroslava Pořádku VIIIc (Myslivecká věž), Cesta smíchu VII (Afrika), Stará cesta VII (Sokolí věž), Údolní cesta VI (Homole), Údolní cesta VII (Želva), Batman VII (Křídlo netopyře), Bílá oblaka (Růžová věž), JZ cesta (Mumie), Prodavač losů (Zed', Tisá), Přímá údolní cesta VII (Vojtěch), Sokolík VI (Velká ostrovská stěna), Pivo na hrad (Prezident), Pravá údolní VI (Klárka), Stará cesta IV (Doga), Údolní cesta VI (medvídek), Žaludeční líkér (Monolit, Labák), Jižní cesta V (Sestry), Polední cesta VII (Kočičí kostel), Přeražená hnáta (Titanic), Severní spára VIIb (Baldurova jehla), Údolní cesta VIIb (Jeptiška), Východní cesta VIIa (Štátý major), Zlaté písky VI (Zlatá stěna), Královský večer VIIb (Kardinál), Leze leze po železe (Majdaléna), Lineární vertikála (Velká ostrovská stěna), Skotské stříky IXc (Velká ostrovská stěna), SZ cesta VII (Blíženci), Všechno v Anglickém parčíku, Drážďanská cesta VIIIc (Skříň), Návrat krále (Trůn, Labák), Velká vlaková loupež VIIIb (Velké žluté cimbuří), Všechno na Modřín, Západní cesta VII (Homole), Cesta racků VIIb (Vezír), JV cesta V (Obr), Walterova cesta VII (Sokol), Západní hrana VII (Pevnost), Údolní cesta VI (Mnich) a Varianta staré cesty V (Velký pravčický kužel).

4. Deset nejoblíbenějších oblastí **BODY**

Pravý břeh Labe	87
Ostrov	78
Tisá	72
Hřensko	67
Levý břeh Labe	65
Rájec	62
Jetřichovice	49
Anglický parčík	40
Modřín	25
Bělá	21

A na dalších místech: Sněžník, Tokaň, Všemily a Vysoká Lípa

5. Uved' jména současných lezců, kteří tě ve spojení s lezením v Labských pískovcích napadnou. **BODY**

Jindřich Hudy Hudeček	81
Karel Bělina	57
Pavel Pavouk Černý	56
Petr Pítrš Laštovička ml.	55
Ríša Litochleb	48
Jiří Prcas Slavík	27
Rostislav Štefánek	25
Michal Burdych Burda	14
Pavel Kýsa Bechyně	13
Petr Zippich Štěpán	13

A na dalších místech: Petr Horák, Jiří Houbá Chára, Pavel Henke, Rostislav Sedliský, Bernd Arnold, Jaroslav Uher, Petr Laštovička st., František Fany Hochwalder, Jiří Souček, Dáša Kropáčková, Zdeněk Kropáček, Ondra Beneš, Lezci CAO Děčín, Petr Špek Slanina, Michal Rosůlek, Stanislav Cikán Lukavský, Jan Horáček Horák a Milan Krauskopf.

6. Uved' jména lezců z historie lezení v Labských pískovcích které znáš. **BODY**

Rudolf Zabilka	73
Karel Bělina	65
Jindřich Hudy Hudeček	32
Karel Krombholz	26
Bernd Arnold	23
Zdeňek Weingartl	21
Pavel Weingartl	20
Gerhard Tschunko	18
Helmut Weigel	18
Stanislav Cikán Lukavský	17

A na dalších místech: Oliver Perry-Smith, Zdeněk Kropáček, Eduard Strubich, Hynek Weigel, Otto Rüdiger, Albert Kunze, Milan Krauskopf, Rudolf Fermann, Dáša Kropáčková, Jan Hoblák, Ladislav Ryska, Vašek Šírl, Petr Horák, František Záběhlík, Oscar Schuster, Miroslav Michlík, Carl Beck, Zdeněk Hubka a Ivo Nový.

A je to venku. A už teď slyšíme všechny ty kritické hlasy, že tam chybí to a to, jak se tam mohl dostat ten a ten a vůbec, že takové ankety jsou prostě nanic. Nemyšlíme si to. Oslovili jsme několik desítek lezců ať výkonnostních nebo svátečních, byli jednak „odsud“ ale i z Prahy, Varnsdorfu a jiných měst a byli to mladí i ostřílení lezci i lezkyně. Bohužel mnoho z nich anketu bralo jako odborné posuzování a vyhodnocování oblastí či lezců a z tohoto důvodu nechtěli uvést žádné jména nebo názvy, aby snad na někoho nezapomněli nebo někomu neškodili. Je to takový známý český rys povahy – k volbám nepůjdu, ale pak budu nadávat na to, jak dopadly. Naštěstí dost lidíček pochopilo, že jde především o zábavu asi jako při volbě Miss. Skutečně nešlo o to, seřadit lezce od nejlepšího po nejhoršího, ale pokusit se napsat na lístek deset jmen, které mě v souvislosti s lezením (v Labských pískovcích) napadnou jako první.

Nejvíce jste tipovali věže, oblasti a cesty, nejméně jste se pouštěli do stěn. Největší shoda byla vždy u prvních 4-5 jmen lezců, největší různorodost se objevila při tipování nejhezčích cest, což je vzhledem k jejich nepřehlednému množství logické. Pokud nepočítáme body u oblastí (ty jste měli za úkol pouze seřadit), tak nejvíce bodů posbíral Jindřich Hudy Hudeček.

dál už nic!). Kolmou stěnkou vlevo od hrany na vrchol. Těsně pod vrcholem chytá levá ruka madlo. Je to opravdu krásná cesta i když tak hladké vítězství v anketě nikdo nečekal. Zřejmě je to tím, že je to cesta velice často lezená a určitě tvoří „Zlatý fond“.

podstatně nižší a velice těsné (rozdíl max. 1-2 body) nebo stejné.

U otázky č. 5 jste měli uvést jména současných lezců, kteří vás ve spojitosti s lezením v Labských pískovcích napadnou.

Absolutní většina uvedla podle očekávání prvního v pořadí **Jinřícha Hudyho Hudečka**. Také další čtyři jména (Bělina, Černý, Laštovička, Litochleb) se objevila téměř na všech anketních lístcích. Od desátého místa šlo většinou o tip jednoho nebo dvou účastníků ankety (Jen pro pořádek – nikdo samozřejmě netipoval sám sebe), a také bodové ohodnocení bylo již

U lezců „z historie“ lezení v Labských pískovcích byla situace podobná. S přehledem vyhrál děčínský lezec **Ruda Zabilka** (zahynul v šedesátých letech v Tatrách). Objevila se však jména z historie opravdu dávné (Carl Beck) i z té nedávné. Zajímavostí bylo, že některá jména „současných“ lezců figurovala i v této kategorii (Bělina, Hudeček, Bernd Arnold nebo Petr Horák). Na snímku leze Zabilka se svým častým partákem Jardou Uhrem na Pálavě.

Redakce CAO News

Nové cesty v jiných oblastech

OD NAŠEHO STÁLÉHO DOPISOVATELE (JČŠ)

Nové zimní horské tréninkové terény objevil Jan Červenáček Šlechta pod **Slapskou přehradou** v bývalých **Svatojanských proudech**.

Podle jeho slov se jedná o opravdu monumentální terény! Před nadcházející zimou je to výborná zpráva!

Divadelní hra Jana Šlechty Pohádka Mládí

Kdysi se říkávalo:
„Jednoho krásného dne
půjdou všichni komouši
do prdele.“ Pamatujete?
Zdá se, že onen „krásný
den“ nastal. Všichni
jsme po tom dlouho
toužili. Jak se však tyto
toužebně očekávané
změny podepíší na naší
„Staré partě“? Inu čtěte!

Příjemnou zábavu!

7. OBRAZ (MARININA BYTOVÁ REALITA - Marina, Durandon) (REVOLUČNÍ LETÁKY - Všichni)

**Konflikt mezi Marinou a Durandonem profilovaný jako
Marinina tíha k pozemským statkům a Durandonův odpor
k civilizaci. Z revoluční Prahy.**

1. výstup 7. obrazu - byt Mariny

Marina: Záchodové prkénko už je zase zvedlé
zkus to jako já a nenačůráš vedle.
Tak na to nejsem zvyklá
abych pak byla rychlá....

Durandon: Ach bože záchodové prkénko
a já snil o společné pouti....
ze lví klece mám teď okénko,
představa zachránce se mi hroutí....

Marina: Tak už se nezlob Durdo milý,
pozorně poslouvej mě chvíli:
Potřebovala bych, jako že jsi chlap
tady u nás v kraji Tebe zaměstnat.

Durandon: Už zase podraz na podraz
hlavně, že zůstat chcem v horách...

/pro sebe/

A já zas Marino milá

/nahlas/

potřebuji teď změnit klima....

Marina: Jen jdi si, jdi,
/vztekle/ a už se nevracej.
A až zas přijdeš mezi zdi,
jinak se holoubku obracej.

2. výstup 7. obrazu - klubovna

Lampardon: Dívat se do tváře policajta
to byla špatná karta.
Než jsem se stačil otočit,
do lýtky pendrek jsem chyt.

Filius: Tlačili nás pak uličkou
docela na ten dav maličkou.
Nebyt tam náhle arkýř malý,
možná, že by mě ušlapali.

/přichází Durandon/

Grizela: Nechala bych tam takhle stát
všechny co tvoří tenhle stát.
Ti se nejvíc teď bojí,
když se jim davy rojí.

Hatěna: V centru nástěnku máme
nějaký leták tam dáme,
co takhle „Lidi pozor,
končí komunistický dozor.“

Durandon: Ujednáno zítra v pět,
u nástěnky máme slet.
Trochu jsem vypadl z děje,
teď už vím kam to spěje.

3. výstup 7. obrazu - u nástěnky

Durandon: Zde petice je vážení,
že pánové ten a ten
vzhledem ke svému snažení
podrazili nás v ten den.

Burusan: A co tím změníš, Durandone.
Svět se s námi ve dne v noci točí,
tam kde koupíš všechno za pár vočí.

Sofia: A ty sis jist, že ten a ten
A co když ten je nevinen
Nevinen a pak jak La Tour
na lucerně oběšen

Durandon: Změním tím, že například
do světa moct budu cestovat..
A taky že chytrý komunista
a jeho dobré bydlo nebude věc jistá.
A o La Toura já strach nemám.
Tuším, že revoluce bude sametová.

Grizela: Teď a nebo nikdy
anebo za pár let
odsoudí nás za samet.

Filius: Ať je balet
a petice sem
volnost, rovnost, samet.

Hatěna: Kdo moc mluvil
činu se ulil,
liberté, egalité, velveté.

Lampardon: Rád bych věděl
za pár neděl,
kdo obsadí více sedel.

4. výstup 7. obrazu - klubovna

Lampardon: Nebyl jsem žádný heroin,
avšak předpokládal jsem plaše
že vítězství bude naše.

Hatěna: A poučení pro radost:
že o pány v petici ani tak nešlo,
jako aby nás bylo v ní dost.

Filius: Hop hej je veselo,
ač nedali nám taliře,
mně stačilo být kejkliřem....

Grizela: Původně jsem si myslela
že jako vždy nic mi nevyjde...

nakonec vzala to Grizela zvesela.

Durandon: REVOLUČNÍ PRAHA /mezzosonet/

Ta vykořeněná Praha,
ta přítulná a lichometná teta,
která Vltavou po Sázavu a Labe sahá,
a nikdy po ní nebylo veta...

Ta rozhodla se v jeden den,
kdy všem nebylo do smíchu,
že ne jeden boj bude sveden
a s každým lotrem pohříchu.

Teď čeká Praha na vivendi,
je mátožná a slabá,
my jakobíni odcházíme,
a stále bude Praha!

8. OBRAZ (KLUBOVNA / PLÁNY PO PŘEVRAU - Všichni)

Všichni si dělají plány co s načatou svobodou. Burusan se snaží odstrčit Grizelu od party. Stará parta se domlouvá na Mont Blancu přes Midi.

8. obraz - klubovna

Burasan: Teď se teprv byznys probudí,
kdo se vyzná, ten se nenudí.
Expedice Himaláj se chystá,
chytrý Burusan penízky vydělá,
a vystoupí na vrchol dojista,
nepálskému králi nebo čínské vládě
malou radost udělá,
doma lépe žítí bude se mu v stádě.

Marina: Ach ano Evropa a svět nás čeká,
jak strašné bylo žítí mezi čtyřmi zdmi,
jen ta věc jedna mě tak trochu léká,
že mluvit se bude i jinými langidžmi .

Sofia: Proč zrovna Himaláj,
když Alpy máme za rohem,
pojedeme zrovna tam
když ostnáč je již přestřížen.

Filius: Teď tisíc plánů mám jak zbohatnout,
takový jsem šikovný a takový jsem bloud.
Proč zrovna prvním hned nezačít
na Mont Blanc přes Midi rychle vystoupit.

Hatěna: Ano, ano, pořádnou dovolenou
v pořádných horách mít
ráno si trochu přispat, klid,
žádné plazení po kolenou.

Lampardon: Prý se teď udělají restituce,
můj strýček za války prý zbohat
neškodí mít trochu majetku k ruce.
a snadněji pak na trhu konat.

A první příležitost tržní
musí se správně uchopit:
vystoupím na vrchol Mont Blancu
bych od děvčat nepoznal klid.

Grizela: Je to můj dávný sen,
na velké hory se dívat,
vyjet na chvíli ven,
doma pak o tom zpívat.

Durandon: Po tolika dnech v horách
a marných příslibových pokusech
do větších hor se vydat,
je jak balzamován býti v snech.

Ještě ke všemu nám skončila
jakási studená válka,
co spolu s přísliby bránila
rozpoznat co je dálka.

Filius: Kdo tedy, Hatěno, vezme lano,
kdo vaříč, stan a nádobí,
už nyní Marjapano
vidím ty západy slunce medový.
A kdyby náhle padl chlad,
někdo by v noci mohl hřát.

Sofia: Můj stan máš, Filie ve skříní,
myslím, že bude nejlepší
vyjet lanovkou na Midi,
tam počkat dokud se počasí nezlepší.
Pokud máš také ten plán
já беру ostatní, ty bereš stan.

Lampardon: Pokud si dobře vzpomínám
Hatěny lano zas ve skříní mám.
Vezmi si tedy Hatěno tam
vše ostatní a stan.

Hatěna: To bych se pěkně sedřela
ještě než lanovka vyjela.
Přines mi mé lano
a další až potom, ano

Marina: A do té Himaláje jedete sám /servilně/
že se tak neznale ptám

Burasan: Zajisté, zajisté, nejprve sám,
na místě k dalším se dám. /ješitně/

Marina: Líbí se mi odvážní muži, /dráždí Durandona/
co o výstupech pouze nesní.
v tréninku tělo své tuží,
v horách pak patří jim vesmír.

Durandon: Vesmír nikomu nepatřil /poučně/
snad ani když se zrodil.
naštěstí rozumem opatřil
ty co po horách chodí.

Burasan: Slečna se o svém snu zmínila, /trochu trpce/
stává se jednou za život
vydat se po stopách svých snů
Slečna své myšlení změnila,
když viděla jak skutečnost
vlévá se do všedních dnů.

Durandon: Slečna sama věděla
když vlka potkala,
že na ní v převleku čeká
a pod peřinou si heká. /naštvaně na Burusana/

Marina: Aby pak z podpeřiny fouk
cepín si strčil za klobouk
po celý čas
Karkulce nezkrivil vlas. /vztekle k Durandonovi/

(pokračování příště)

V ý r o č í

l e d e n 2 0 0 1

Dne 13. ledna oslaví své narozeniny neúnavný tvořič nových a krásných cest **Karel Bělina** z LK Sněžník. Karle, přejeme Ti pevné zdraví, stále ostrý rourák a v neposlední řadě nikdy neutuchající pohlavní svěžest!

-jch-

Š U Š K Á S E ...

Ø Jan Josef Palivec prý dává *výpověď* z oddílu. Někdo ho totiž rozzlobil pozvánkou na Bořeň, ke které klidně připsal, že je to „povinné“. No to je opravdu ale opravdu ošklivý a trestuhodný čin! ...

S T Ř Í P K Y

Radostná novina...

TEPLICE
2. LISTOPADU 2000

Radostná zpráva dorazila počátkem listopadu z Teplíc. Petře a Karlovi Kruschinovým se narodila dcerka Viktorie. Světlo světa spatřila za bedlivého dozoru Kaliba ve čtvrtek 2.11.2000 ve 14.25 hodin v teplické nemocnici. Viktorka měřila 50 cm a vážila 3,20 kg.

Kalibus samozřejmě dobře věděl, co je třeba v takovém případě vykonat, a proto s kamarády neprodleně dcerušku náležitě zapil.

Petro a Kalibe, ještě jednou moc gratulujeme a Viktorce i Vám přejeme hodně zdraví a radosti!

-jch-

Erotika ve vlaku

DĚČÍN - BÍLINA

Že cestování vlakem přináší mnohdy více zážitků, nežli cestování autem, se mohli přesvědčit horolezci, kteří směřovali v pátek 13. října na sraz horolezců na Bořni. V Ústí nad Labem přistoupily do vlaku dvě mlad'ouneké, pěknouneké a voňavé dívenky. Nakoukly do několika kupé, ale nakonec se rozhodly zůstat v uličce. Protože okolní krajina kolem Ústí neskýtala právě úchvatné pohledy přes ušmudlané okno, většina cestujících sledovala právě je. A bylo co sledovat. Nejprve se chytily jakoby mimoděk za ruce. Netrvalo dlouho a dívenky se objaly. Chvíli si jen tak koukaly do očí a pak se začaly velice smyslně líbat. Na ústa, na krk, na uši, na ruce. Kdyby v tu chvíli vlak projížděl kolem yosemitského El Capitana asi by zůstal nepovšimnut...

-jch-

E-mail od Červenáčka:

Čau Houbo,

právě jsem dočetl CAO News 10 a spolu s Tebou jsem rád, že se na scéně objevila lezení chtivá dívka Grizela.

Mám pro Tebe jeden neuvěřitelný příběh. Minulý týden v pátek jsem zavítal do rodných Tater, abych ještě po cestě potkal rivala Tataru se psem (nesoupeřím s ním v projektech VI A1 - Tatry, stejně jako on nesoupeří se mnou v projektech III Asrvt (Alpská sóla, řídký vzduch, trhliny) - soupeříme spolu v názoru na to, kdo a jak může vystupovat na Gerlach. Akorát se udělalo překrásně. Horská již 3 dny hledala nějakýho Francouze. Jeho přítel a konzul již byli nervózní.

U Beránka jsem se společensky vzpružil a druhý den vyrazil na výšlap k Morskému oku a přes Mengusovské sedlo zpátky na chatu, když mi to na Rysech nedalo a podíval jsem se po hřebínku (III) kousek dál do doliny. No a pak už to bylo jasné. Od spacáku, který jsem uviděl, se odvíjel nález mrtvého těla francouzského skinheada, vrtulník a poděkování mladých kluků od horské služby. V noci jsem za úplňku zazpíval na melodii „Tam v horách“ baladu za zemřelého a malá slovenská Grizela se zaposlouchala jak mi buší srdce. To srdce mi bušilo hlavně z toho důvodu, že od události s Lukášem a deskovými lavinami před 1 a 3/4 roku si o nás horskáci mohli myslet všelicos. Nyní se mohli přesvědčit, že (rozuměj HO Alpin IV) nejsou žádný nazdárči.

Zdraví Červ

Jo a abych nezapomněl, ještě u toho musel u Viktora v kuchyni, když jsem orograficky

označoval místo, kde je Francouz, sedět Robo Gálfy a loučím se s ním takto: „Ty Robo a za kolik jsi mal Matterhorn tam a zpět?“ Robo: „Za 8 hodin, to jsem ale velmi dobře spoznal cestu.“ (Robo robil horského vodca na Matterhorn.) Já: „Ja za 11 a 1/2, to jsem také už cestu dost spoznal.“

Bejt o 25 let mladší, to by ma aj Ivan mohol zobrat sobou na expediciu.

Takže z Prahy zdraví Červ, PAN včas pošlu.

Singapurská policie načapala

"Pavoučího muže" zlézajícího...

... co jiného, než mrakodrap

SINGAPORE 5. listopadu - Slavný osmatřicetiletý francouzský horolezec Alain Robert, přezdívaný Spiderman, byl v pátek 3. listopadu chycen policií předtím, než se mu podařilo vylézt na "vrchol" 280 metrů vysokého 60-patrového mrakodrapu (Overseas Union Bank) v centru Singapuru. Informovala o tom agentura Reuters.

Ve 21. patře budovy byl A. Robert přivolanou policií a záchranářským týmem polapen a vtažen dovnitř otevřeným oknem. Poté byl odveden policií skrz jásající dav na policejní stanici, aby zde vyslechl to, co už slyšel tolikrát předtím: "Jeho čin hodnotíme jako neoprávněné vniknutí na cizí pozemek. Pokud bude odsouzen, hrozí mu maximálně tři měsíce vězení," řekl policejní mluvčí novinářům.

Profesionální horolezec ilegálně zlezl již více než 30 výškových budov včetně Empire State Building v New Yorku, Eiffelovy věže v Paříži i 110-podlažní Sears Tower v Chicagu.

"Na mrakodrapy lezu proto, že existují. Jsou to vlastně takové 'městské hory'," řekl ve čtvrtek horolezec v rozhovoru s Reuters Video News.

(zdroj i-net)

Kde se dočtete o připravovaných akcích CAO Děčín?

Kromě kalendáře akcí na příslušný rok, který je k dispozici na schůzích CAO Děčín, se o připravovaných akcích můžete dozvědět v rubrice Čeká nás (zhruba na jeden až dva měsíce dopředu), na našich webových stránkách <http://mujweb.cz/www/caodc> a od poloviny října 2000 nově i na **INFOkanálu** kabelové televize.

Psát můžete na oddílový E-mail: cao.dc@post.cz.

Co dělat když ruce v chytech přimrzají

LIBOR TURBO SVOBODA

V tomto roce jsme toho moc nenalezli a v době, kdy už lezou pouze opravdu otrlí horalové, pro něž mráz za nehtama v chytech neznámá žádný problém, snažíme se alespoň nějak vydrhnout ze sebe (a z našeho energického psa) nějaký výkon.

Celý víkend 10. - 12. 11. jsme trávili projíždkami kolem Maxiček, Sněžníku a Dolního Žlebu. Protože nechceme riskovat život našeho psa a v neposlední řadě ani životy automobilistů, snažíme se vybrat cyklotrasy, které nekončí ani nemají souběh se silnicemi. Díky stále ještě nedokonalému značení člověk někdy musí spoléhat spíše na instinkt, než na to že najde cedulku se značkou kola. Proto pokud se nechcete držet pouze enormně známých cyklistických „dálnic“

skončíte mnohokrát uprostřed lesa na ztracené cestě. Tlačení skrz les mezi kládami, přináší přinejmenším stejný fyzický požitek jako jízda sama a někdy navíc i nějakou tu houbu. Příroda je v této době opravdu fantastická a lokality kolem Dolního Žlebu, nebo Mlýnského rybníka to jen dokazují.

Chce to jen vybrat dobré oblečení a trefit rozmar počasí. Batoh na zádech pak slouží jako malá šatna. Do kopců se do něj odkládá, z kopců dolů pak přijde vhod nějaká ta bunda.

Pavoučí World Wide Web

(www = celý svět obepínající pavučina...)

Na obzoru se rýsuje jeden obdivuhodný výkon. **Pavel Pavouk Černý** z CAO Děčín se zřejmě již brzy stane lezcem, který vylezl na všechny pískovcové věže v Labských pískovcích podle průvodce OLYMPIA Praha z roku 1980! Mnoho lezců, kteří se touto úžasnou sbírkou mohou pochlubit, opravdu není

– podle našich informací je to jen Zdeněk Kropáček z HK Děčín.

K datu 22.11.00 měl Pavel Pavouk Černý vylezeno:

Rájec	28 věží	(všechny i podle nového průvodce)
Tisá	112 věží	(všechny i podle nového průvodce kromě Neuberovi věže, která se zřítíla v roce 1981)
Ostrov	112 věží	(všechny i podle nového průvodce)
Bělá	26 věží	(všechny i podle nového průvodce)
Labák	75 věží	(všechny i podle nového průvodce)
Hřensko	67 věží	(všechny)
Vysoká Lípa	21 věží	(všechny)
Srbská Kamenice	11 věží	(všechny kromě Diktátora)
Jetřichovice	58 věží	(všechny)
Tokáň	23 věží	(všechny kromě těchto: Koňský zub, Věž Pryskyřičného dolu, Západní špička, Starosta, Křinická věž, Smrtka, Drahokam, Obří hlava, Velbloudí věž, Tlustá teta, Velký muž, Ditřichův kámen, Brtnická věž, Brtnická stěna, Dvojitá věž a Vlk)

Celkově se jedná o 571 věží. Pavel jich má 553.

Leze to od roku 1980, co začal s lezením.

Pavouku, klobouk dolů...

-jch-

Opravte si...

V srpnu roku 1999 vyšel v CAO News krátký článek s názvem „Přežijí rok 2000?“. Autor se v něm zamýšlel nad tím, kolik času asi ještě zbývá některým skalním věžím či útvarům jako jsou Obelisk v Ostrově, Kobyla v Příhrazech a jiným. Bohužel neuteklo ani tolik vody a máme pro vás informaci z druhého soudku nežli jsou ty o nově vzniklých oblastech, věžích a cestách. Jak vidno, ani mohutné skalní útvary nejsou na tomto světě na věky. A tak tedy opravte si v horolezeckých průvodcích: **Hřensko – věž Hraniční kámen již neexistuje...** (Pro akutní nebezpečí zřícení byla zlikvidována.)

Hraniční kámen (Věž na terase v blízkosti křižovatky silnic.)

Stará cesta III; Zdeněk Kropáček, M. Kropáčková, 18.10.1964

Údolní cesta VI; Heinz Skopec, D. Smejkal, 20.3.1966

Mravenčí cesta VI; Heinz Skopec, D. Smejkal, 11.6.1966

Kamarádká cesta IV; Heinz Skopec, D. Smejkal, 20.3.1966

Večerní cesta III; Dieter Smejkal, H. Skopec, 20.3.1966

Hraniční kámen stál trochu stranou od ostatních skal. Mnoho lezců se proto na jeho vrcholu od roku 1964, kdy byl slezen poprvé, nevystřídalo.

K posledním patří lezci z CAO Děčín – 6.11.1998 Jiří Houba Chára a Jiří Kudrna Kudrnáč (St. cesta, Cesta kamarádů) a letos na jaře Pavel Pavouk Černý a Jan Horáček Horák (napsali zde poslední „Horám zdar!“)...

Spí sladce, kameni hraniční...

Netopýr roztahuje křídla

Netopýří stěna v Ostrově patří mezi nejkrásnější a také nejlezenější stěny. Zdobí ji mnoho

krásných cest jako například dnes už klasická cesta Klavír či jiné lahůdky. Přesto musel přijít mistr nejpopovolanější - Karel Pískovcová fréza Bělina, aby pro nás lezce konzumenty rozšířil nabídku možností seberealizace. Jako ohař dokáže vyčmúchat nové věže nebo panenské stěny a ty pak v mžiku přeměnit v lezecké zahrádky. Briskně nasází do skály kruhy, které nás pak svou jásavou oranžovou barvou™ tak neodolatelně lákají k lizu.

Když dokončil „nutné práce“ na masivu Pastýř, donutil i, obrazně řečeno, dlouho nečině visícího netopýra, aby roztáhl svá křídla. Hned vedle Netopýří stěny si totiž všiml další trestuhodně zahálající stěny. Nazval ji tedy Křídlo netopýra a samozřejmě zde vytvořil několik pěkných cest. Že to jsou cesty „pro lidi“ o tom svědčí i to, že ještě ten den, kdy například dokončil krásnou sedmu po hraně přes dva kruhy, měla tato cesta pět opakování (!).

Cesta se jmenuje **BATMAN** a jejímu kouzlu podlehl i při své pravidelné obchůzce Ostrova i chlapci z CAO Děčín.

Šestý přelez vykonalo 5.11.2000 družstvo ve složení Jiří Houba Chára, Milan Uhde Cestr a Jiří Kudrna Kudrnáč.

-jch-

ČM vrchovina

Jiří KUDRNÁČ

Pánská jízda je, když necháte doma baby a vyrazíte s kámoši – to každé ví. Je čtvrtek 16.11.2000 – Jirka Chára, Milan Cestr a já vyrazíme směr Blatiny. Po příjezdu zjišťujeme, že „naše“ chatky jsou plné a tak se přemísťujeme do chatiček u hotelu Gaudeamus. Nr.1 je naše za 150 Kč na osobu a noc.

V restauraci se nám velice líbí a tak píšeme pohledy známým. Ať mají radost. Prozkoumáváme blízké a vzdálenější okolí a plánujeme co podnikneme zítra – vyhrává Drátník. Snídaně ráno se nám trochu protáhla a příjemně posilnění jdeme do skal.

Jako první lezeme nejtěžší cestu oblasti „Rorejs“ na Orli věž. Potkáváme známé tváře z hotelové restaurace. Ti nám říkají: „Bylo nám jasné, že musíte být horolezci, když jste si dali čtyři piva k snídani“. Postupně na Drátníku vylezeme osm nádherných cest.

Večer si dáváme sraz v hospodě (jak jinak) se dvěma družstvy z Prahy a Děčína. Jak je ten svět malý.

Druhý den ráno 18.11. se přemísťujeme pod „Čtyři palice“. Potkáváme další známé ze severu a zdoláváme při poletujícím sněhu Korsičana, Riviéru, Stratosféru – samé krásné cesty. Než se nadějeme musíme balit a pospícháme domů do Děčína.

Škoda, že nezbylo víc času. V neděli podle našich známých skály přímo hřály. Určitě příště.

Vladimír Smrž sjel Cho-Oyu na lyžích

PRAHA

5. LISTOPADU 2000

V polovině října se vrátila do Čech úspěšná skialpinisticko - horolezecká expedice, jejíž tři členové (Vašek Pátek, Vladimír Smrž a Jan Kalousek) stanuli 2. a 5.října na vrcholu 8201 metrů vysoké Cho Oyu. Vladimír Smrž se stal zároveň prvním Čechem, který sjel z vrcholu osmitisícovky až do základního tábora na lyžích.

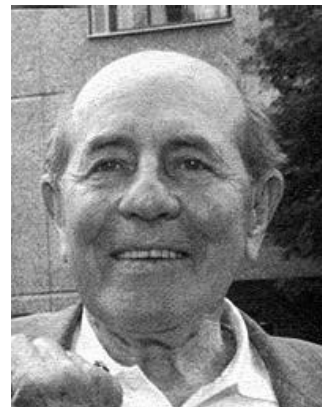
(zdroj i-net)

Zemřel Emil Zátopek

PRAHA

21. LISTOPADU 2000

Dne 21.11.2000 v 19.00 hodin zemřel v Praze **Emil Zátopek** (78 let). Odešel famózní běžec, atlet historie. Zemřela legenda legend, český olympionik století. Svět sportu byl zasažen ztrátou jednoho ze svých největších hrdinů, slavného atleta a fenomenálního běžce. Proslavil se tréninkovými dávkami, které ve své době nezvládal nikdo jiný. Vynalezl metodu intervalového tréninku. Byl schopen odběhnout 100 čtyřsetmetrových sprintů za den. Byly doby, kdy každý týden uběhl 250 km.

(ČTK)

Výsledková listina 27. ročníku "Běhu Labským údolím", konaného dne 4. 11. 2000 v Dolním Žlebu

Muži 18-45 let, 16 km – terén (* = nad 45 let)			
1.	Žáček Stanislav	BK-Děčín	1,04,23
2.	Malý Petr	RYKO-Dč.	1,05,17
3.	Hauzírek Jar.	ASK-Dč.	1,06,28
4.	Tuček Jar.	RC-Penko Dč.	1,06,35
5.	Mocker Frant.	HK-Dč.	1,07,10
6.*	Pospíšil Jaromír	CAO-Dč.	1,08,46
7.	Bulva Pavel	ASK Dč.	1,08,50
8.	Štěpán Petr	HULHO team	1,12,02
9.	Štíbal Ivan	KOB-Dč.	1,12,21
10.*	Štefánek Rich.	Hasiči-Dč.	1,12,27
11.	Rosulek Michal	HO-Doprava	1,12,39
12.	Vlk Josef	ASK-Dč.	1,13,02
13.	Vlček Petr	KOB-Dč.	1,14,00
14.	Krenk Jan	Dč.	1,15,10
15.	Dikoš Pavel	HULHO team	1,16,42
16.	Štefánek Rich.ml.	Hasiči-Dč.	1,16,55
17.	Štefánek Rost'a	HUDY-Sport	1,19,00
18.	Duběn Jiří	HULHO team	1,22,23
19.	Koloreňč Pavel	HULHO team	1,23,31
20.	Malec Jiří	HULHO team	1,24,27
21.	Káles Roman	Dč.	1,25,55
22.*	Sinecký Jarosl.	HK-Dč.	1,30,12
23.	Duběn Jiří ml.	HULHO team	1,32,12
24.	Mocker Milan	ASK-Dč.	1,45,00
25.*	Müller Bernard	ASK-Dč.	1,48,00

Muži nad 45 let, 7,5 km - terén

1.	Melichar Zdeněk	HK Dč.	40,00
----	-----------------	--------	-------

Ženy – 7,5 km – terén

1.	Vlčková Jindra	KOB Dč	37,49
2.	Štíbalová Pavla	Hulho team	38,30
3.*	Pospíšilová Jana	CAO-Dč.	44,16

Dorostenci 7,5 km – terén

1.	Vlček Petr	KOB Dč.	37,32
2.	Syrůček Jan	Deportiov	38,15
3.	Horák Jan	Dč.	39,14

Děti soutěž mimo trať (7 – 8 let)

1.	Vlčková Klára		
2.	Krauskopfová Eva		
3.	Rosůlek Ondra		

Děti soutěž mimo trať (9 – 10 let)

1.	Krauskopf Tomáš		
2.	Fridrich Jakub		
3.	Laštovičková Šárka		

Běželo se za oblačného počasí – po dešti – teplota kolem +10°C.

Josef Hozák
předseda HK Děčín

Bedřich Fabián
ředitel závodu

Horští vůdci zproštěni viny

INNSBRUCK, RAKOUSKO
15. LISTOPADU 2000

Tři rakouští horští vůdci, kteří v prosinci 1999 vedli výpravu německých turistů, z nichž devět zahynulo pod lavinou v tyrolském Jamtalu, byli v úterý zemským soudem v Innsbrucku zproštěni viny na tomto neštěstí. Oznámila to agentura APA s tím, že rozsudek ještě nenabyl právní moci.

Skupina 14 německých alpinistů vyrazila 28. prosince 1999 přes spousty nového sněhu do horské chaty Jamtal, kde chtěla slavit příchod roku 2000. V nadmořské výšce 2000 metrů pak skupinu ve vzdálenosti pouhých 200 metrů od cíle překvapila lavina. Ačkoli záchranná služba zasáhla téměř okamžitě, devět osob bylo z laviny vyproštěno již mrtvých.

Místní průvodci, které spolu s čelem skupiny lavina nezasáhla, byli obviněni ze "zabití z nedbalosti za zvlášť

nebezpečných okolností". Nechali se totiž umluvit k vyrazení do hor poté, co skupina několik dní čekala na lepší počasí. Podle žaloby si však museli být vědomi na základě svých zkušeností, které je opravňují k práci horských vůdců, že lavinová a povětrnostní situace je nadále velmi nebezpečná.

Soudkyně Ingrid Brandstätterová však v úterý rozhodla, že 30 centimetrů nového sněhu je v Alpách "běžná situace", a protože ani vítr tehdy nebyl "nijak silný", neporušili průvodci odchodem se skupinou žádná základní pravidla svého povolání. Skutečnost, že k neštěstí přesto došlo, je třeba přičíst nanejvýš "běžné lidské chybě" v hodnocení situace, která nepřekračuje míru kauzální náhody; té přítom není v lidských silách zabránit.

(ČTK)

ČEKÁ NÁS...

KALENDÁŘ AKCÍ CAO DĚČÍN

Není nutné vyhrát
ale zúčastnit se...

- Horolezecká mše v jeskyni Českých bratří, 24.12.2000

dopoledne – Hřensko. I letos jsme pro vás připravili na Štědrý den dopoledne neobvyklý

zážitek – nefalšovanou horolezeckou vánoční mši v mystické jeskyni Českých bratří v Hřensku.

- Tradiční „Vánoční Bořeň“ 26.12.2000. Ráno odjezd vlakem z Děčína do Bíliny Kysilký, výstup na Bořeň, lezení a posezení v místní restauraci. Večer návrat vlakem do Děčína.

- Oslava Silvestra 31.12.2000.

- Nový rok 2001....

- Horám zdar! – Novoroční lezení v Labských pískovcích. Stejně jako letos i v prvních dnech roku 2001 se očekává urputný boj o nejvýznamnější vrcholy...

- Novoroční vyjždka cyklistů – pořádá jako každoročně cyklistický oddíl SČE Děčín. Sraz v 9.00 hodin před OD korál. Trasa Děčín – Hřensko – Děčín.

- Slavnostní Novoroční schůze CAO Děčín – ve středu 3. ledna od 18.00 hodin v restauraci Za větrem. Na program vyhodnocení roku 2000, plány na rok 2001, členské příspěvky atd. Účast nutná!

- Zimní bivak v severní stěně – pouze pro náročné. 27.-28.1.2001, Bořeň.

Výstup severní stěnou spojený s bivakem přímo ve stěně. Druhý den lezení a navečer návrat do Děčína. Informace Horáček – Houba.

OKÉNKO
HK VARNSDORF
Z CHYSTANÝCH AKCÍ HK
VARNSDORF

- prosinec** - běh Ještěd – Varnsdorf, extrém-běh 50 km
- závody ve šplhu na osmi metrovém laně (10.12.)
- zdobení vánočního stroměčku, V. Sojka (16.12.)
- silvestrovské závody v lezení na umělé stěně Hejnice (29.12.)

E-mail od Ericha Melzera z Varnsdorfu:

Ahoj, posílám Vám odpověď na anketu.

Pro mě jsou tyhle otázky dost těžké a jakýmkoli pořadím oblastí, vyjmenováním nejhezčích cest či věží nebo masívů bych odsunul ostatní do pozadí a to by bylo nespravedlivé. Co se týče lezců jak z minulosti tak přítomnosti, na to už vůbec nebudu odpovídat. Náhodou na někoho zapomenou a to bych nechtěl. Každý kus skály má svoje kouzlo i cesta a ta k tomu i svoji myšlenku. Každý lezec má svoji osobitost. Je tedy velice těžké dělat v těchto tématech nějaké pořadí, alespoň tedy u mně.

Zážitků je mnoho a určitě pro CAO News nějaký článek stvořím.

Za čtrnáct dní se běží Ještěd - Varnsdorf, to zas bude akce. Na leden připravuji s Karlem zimní přechod Lužických hor, další takový menší extrém, přesný termín ještě není, jisté je, že se vychází o půlnoci, aby se to do osmi večer stihlo.

Mějte se moc fajn a už se moc těšíme na Vánoční mši.

Ahoj ERICH!

Informace na tel.: **0413/373 101, 370 987, 373 333**
nebo mobil **0606 27 72 74**

**UPOZORNĚNÍ
PRO ČLENY CAO DĚČÍN**

PRVNÍ ODDÍLOVÁ SCHŮZE V NOVÉM MILÉNIU SE BUDE KONAT VE STŘEDU 3. LEDNA 2001 V RESTAURACI ZA VĚTREM. ZAČÁTEK SCHŮZE JE JAKO VŽDY OD 18:00 HOD.

PRO ČLENY REDAKČNÍ RADY CAO News OD 17:45 HOD. ČEKÁ NÁS NYBITÝ PROGRAM: PŘÍSPĚVKY A POJIŠTĚNÍ, KALENDÁŘ AKCÍ NA ROK 2001, VYHODNOCENÍ ROKU 2000 V JEDNOTLIVÝCH KATEGORIÍCH, NEJBLIŽŠÍ AKCE, FOTOGRAFIE Z TĚCH PROBĚHLÝCH A NA ZÁVĚR MALÁ OSLAVA NOVÉHO ROKU!

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI I V ROCE 2001!

V příštím čísle CAO News najdete:

Dozvíte se, jak probíhaly oslavy příchodu nového milénia
Jak probíhal bol o novoroční Horám zdar!
Připravujeme rozhovor se Soňou Vomáčkovou
Otiskneme předposlední díl Pohádky mládí
a samozřejmě nebudou chybět ani ostatní pravidelné rubriky

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Právě jste dočetli poslední letošní číslo CAO News. „Dvanáctka“ také uzavřela druhý ročník trvání našeho horolezeckého časopisu.

Chtěli bychom na tomto místě poděkovat všem těm, kteří nám s vydáváním a distribucí časopisu celý rok pomáhali.

Chtěli bychom také poděkovat Vám, kteří jste svými články, příspěvky nebo fotografiemi obohacovali obsahovou stránku časopisu.

Děkujeme všem stálým dopisovatelům a zpravodajům za perfektní spolupráci.

Děkujeme také personálu restaurace Za větrem, že nám celý rok poskytoval příjemné prostředí pro jednání naší redakční rady i oddílů.

Děkujeme všem členům CAO Děčín i ostatním horolezeckým oddílům za přízeň, kterou jste nám během roku projevovali.

A děkujeme rodinám a svým blízkým za toleranci a podporu v naší práci.

Redakční rada CAO News.

Jiří Chára, Jan Horák, Jiří Kudrnáč, Petr Štěpán

Celá redakční rada Vám přeje příjemné prožití vánočních svátků a mnoho úspěchů v práci i osobním životě v novém tisíciletí!

Neoznačené příspěvky jsou dílem redakční rady. Redakční rada se schází pravidelně 15 minut před zahájením schůze CAO Děčín anebo dle potřeby na zavadání.

